

нистирани, така щото щомъ К. Поповъ не се явява тука като главатаръ или инициаторъ, то той се счита за амнистиранъ. На всѣки начинъ, ако вий намѣрите, че по една или друга причина, подсѣдимий К. Поповъ, е виновенъ за това прѣстѣпление, то ще ви моля да не изпускате изъ прѣдъ видъ и чл. 40 отъ Отом. Нак. Законъ, защото, когато той е извършилъ това прѣстѣпление, той не билъ по-голѣмъ отъ 17—18 години, т. е., малолѣтенъ е билъ тогава.

Относително подсѣдимитѣ Александръ и Григоръ Карагюлеви, нѣмамъ какво да кажа, така като г-нъ прокуроръ не възрази нищо на защитата, и за това азъ немогъ да мисля друго освѣнъ, че той е съгласенъ съ възраженията на защитата, която счита обвинението противъ тия подсѣдими за неосновно. За това ще моля да бѣдѣтъ признати за невинни.

Защит. Капитанъ Ранковъ: Г-да съдии! Ако ставамъ и втори пѣтъ да кажа нѣщо по защитата на подсѣдимия Георги Василевъ, то не е да възразя нѣщо на г-на прокурора, а само да укажа на тия доказателства, които г-нъ прокурорътъ счита за недостатъчни, и възъ основанието на които той недопуска, че Георги Василенъ се е отказалъ доброволно отъ заговора станалъ въ Одесса. По първото прѣстѣпление, за което се иска наказанието на Василенъ по чл. 49 отъ Отом. Нак. Законъ, азъ нѣма да говоря нищо, защото прѣдъ съдѣтъ се прѣдставиха такива доказателства, отъ които се видѣ до колко могълъ той да бѣде участникъ въ това дѣло. За това азъ мисля че съдѣтъ ще се съгласи да не признае Василенъ за виновенъ по това обвинение. — За доказателство, че подсѣдимия Георги Василевъ самоволно се е отказалъ отъ заговора въ Одесса служи писмото № 1, което Св. Миларовъ е писалъ на Мусевича или Кривцова, — не помня добръ — въ което се казва, че К. Поповъ е оставенъ да наблюдава за Василенъ и друго, че Василенъ, като е билъ въ Одринъ, е заявилъ на Мусевича, че не иска да знае отъ никакъвъ заговоръ. Освѣнъ това Василенъ като се е върналъ въ България, не е ималъ никакво сношение съ своитѣ другари и това мисля е достатъчно доказателство да ви увѣри, че той се е отказалъ отъ всѣкакъвъ заговоръ. За четвърто доказателство служи и писмото, съ което се е искало отъ Василенъ да върни на Миларова и Попова нѣкакви пари и отъ това не може да се разбира друго, освѣнъ